

Sarıqamış hərəkəti. Həmin hadisədən bizi 107 illik zaman ayırır. Bir əsr, yedi il. Qısa bir tarix deyil. Yaddaşlarda, salnamələrdə iz salan və zaman-zaman xaturlanan tarixdir. İnsanın düşüncəsinə, silinməz, daş yaddaşlara sarsıcı olay kimi həkk olunan bu hərəkat minlərlə insanın həyatına son qoydu. 90 mindən çox əsgərin donub şaxtalı çöllərdə buz adama çevriləməsi bir dastandır. Bəzən insan aqlı, belə bir hadisənin tarixdə yaşamasına inana bilmir, tarix isə həqiqəti yazar.

Tarixin yazıya aldığı acı və tükürpədisi səhifələri vərəqlənir. Rusiya imperiyası ilə Osmanlı imperiyası arasında 1914-cü il dekabr ayındı 1915-ci il yanvar ayına qədər Sarıqamış bölgəsində baş verən hərbi münaqişə tarixin yeni səhifəsinə yazılıdı. Tarixi mənbələrdən məlumdur ki, Birinci Dünya Müharibəsində Türkiyənin düşdürüyü vəziyyə-

ger qaldırılmayacaq". 125 minə yaxın əsgər və zabitdən ibarət isti paltarsız, təminatsız, zəif silahlanmış ordunun arasında yüzlərə azərbaycanlı könüllü də var idi. Canı bir, qanı bir qardaşlarına köməye getmişdilər. Tarixçilər bu mənzərəni belə ifade edirdilər: "Altı əsrlik qoca Osmanlı ölüm növbəsində id". Ruslar vaxt itirmədən Qafqaz cəbhəsi-

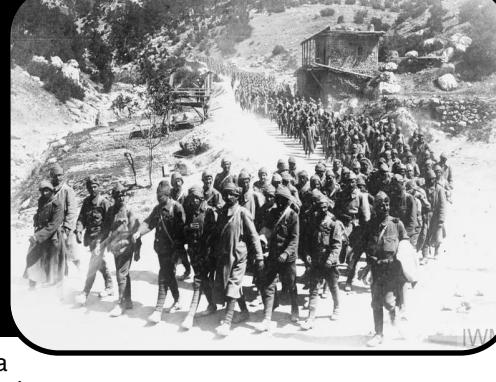
məktub və xatireləri tük ürpədir, ürək göynədir. Pietrovic Moskvaya göndərdiyi telegramda yazır: "Onları təslim ala bilmədim, cünki əsir alınası heç kimse yoxdur. Onlar bizdən əvvəl öz Allahlarına təslim olmuşdular". Sarıqamış hərəkəti bir qəhrəmanlıq dəstəsi dəstəsi. Bu tarixi savaş dünya tarixində baş verənlərin heç biri ilə müqayisə belə olunmur.

Tarixin Sarıqamış uğursuzluğundan sonra Türkiyənin şərqi hissəsi rus ordusunun işğalına, Qars və Ərzurum əhalisi isə rus və ermənilərin kütləvi qırğınına meruz qaldı. 1916-ci ilin fevralında Ərzurum, martda İsfahan, aprelde Trabzon, mayda Xoy və Dilman, iyunda Ərzincan, avqustda isə Mus rus ordusu və erməni terrorçu

Sarıqamış hərəkatından 107 il ötür

*90 mindən çox
mehmetcik
şaxtalı çöllərdə
donub buz
adama çevrildi*

yətdən yararlanan Rusiya Osmanlıya müharibə elan edir. Cənub-Şərqi Anadolunun azad olunması üçün Osmanlı dövləti yeni - 9-cu Qafqaz cəhbəsini yaratmalı oldu. Hərbi nazir Ənvər Paşanın hazırladığı plana əsasən, Sarıqamışa iki istiqamətdən - Sarıqamış və Allahuəkbər dağlarından hücum edərək Qafqazda rus qoşunlarına zərbe endirməli idi. 1915-ci ilin əvvəllerində "Turan fatehi", "Sarıqamış fatehi" olmaq arzusu ilə alışib-yanan Ənvər paşa qışın həddən artıq soyuq olmasına, əsgərlərin isti paltar və ərzaqla yaxşı təmin olunmamasını nəzərə almadan Qafqazda hərbi əməliyyatların başlamasına əmr verir. Vəziyyət elə bir vaxta təsadüf edir ki, Osmanlı ordusuna ərzaq, döyüş sursatı və pal-paltar gətirən gemiləri çar ordusu Qara dənizin sularında batırır. Əlbəttə ki, vəziyyətin son dərəcə ağır olduğunu görən tədbirlər və güclü sərkərdə istefadə olun Hasan İzzət paşa tələbəsi - 34 yaşılı Ənvər paşa yaxşı təmələyi, bir az gözleməyi məsləhət görür: "Qara qışın en sərt çağıdır. İndi hərəkət etmək göz görəsi faciəyə getməkdir. Qiş şiddetləri azaltınsın, yollar açılsın, biz də hazırlıqlarımızı bir az artırıq, ondan sonra düşmənə həddini bildirərik". Lakin Ənvər paşa razılaşdırır. Təməmən qarla qapalı, çox yüksək dağlıq və yolsuz bir ərazidə, o günün şərtləri ilə qiş təchizatından məhrum piyada üçün bu yürüş çox riskli idi. Amma Ənvər Paşanın ruslara olan sonsuz nifreti onun bu böyük riski nəzərə almasına mane oldu. Beləcə, həm səlah-sursat, həm də təchizat və qida baxımından mövcud problemlərə baxmayaq, Ənvər paşa 125 min əsgəre "ireli" əmri verir.

"ALTı ƏSRLİK QOCA OSMANLI ÖLÜM NÖVBƏSİNDE İDİ"

Mənfi 40 dərəcə şaxta türklərə düşməndən daha betər qənim kəsilir. Gündüz başlayan yürüsdə əsgərlərin yumşalan carıqları gecə donmağa, bir qəlib kimi ayaqlarını sıxmağa başlayır. Addım atmaq imkansız olurlar. Əsgərlər donmamaq üçün olduqları yerde hoppanıb-düşməyə başlayırlar, ancaq şaxta bütün vücuqlarını sarır. Ənvər paşanın növbəti əmri gəlir: "Yıxılıb qalan əs-

ni açır və Qərbi Anadolu torpaqlarına girirlər. Avropa və Asiyənin bir çox ölkələrinə səpələnmiş Osmanlı ordusu ingilis, fransız, yunan və rus hücumları qarşısında duruş gətirə bilmirdi. Hər gün sayı azalırdı. Hərəkət planına görə, 9-cu ordu Sarıqamış dağlarını, 10-cu ordu isə Allahuekbər dağlarını aşaraq, rusları Sarıqamışda mühasirəyə almış idi.

"MƏN QƏLBƏN SAVAŞDIM VƏ PEŞMAN OLMANDAN ÖLÜRƏM"

Tarixin səhifələrində göstərilir ki, ruslar yanvarın 4-də qəti hückuma keçdilər. Türk ordusu özündən 8 qat güclü düşmənlə qarın-çögğunun altında üz-üzə idi. Gözlənən yardım da gəlməmişdi. Ənvər paşa vəziyyətin nə qədər ağır olduğunu gördükdən sonra vəsiyyət yazır: "İndiyə qədər əsgər və zabitlərimiz qüsursuz savaşdır, bir çox manevr etdilər. İndi isə 11-ci kolordunu və süvari dəstesini gözləyirəm. Gəlir və yetişsərə düşməni pozacağam. Gəlməsə düşmən zəifləmiş hissəmizə hücum edər, ordumuz məhv olar. Mən vəzifəmi yaptığımı sanıram. Məglub olmayıñ, düşmənlə sona qədər savaşın, hər halda sonunda müvəffəq olacağım. Mən qəlbən savaşdım və peşman olmadan ölürem. Yaşasın dinim, Vətənim, padişahım!"

1915-ci ilin yanvarı idi. Yaşam dövründə zəfərləri qədər faciləri də çox olan Osmanlı dövləti tarixinin bu günündə səhifəsinə tayı-bərabəri olmayan, tükürpədici faciə yazdı. Sarıqamışda 90 mindən çox mehmetcik donub şaxtalı çöllərdə buz adamlara çevrildi. Soyuqdan bir-birinə sarılanlar elə bu vəziyyətdəcə ölmüşdülər. Türk qanına susamış işgalçı yadellilər bu savaşda bir qurşun belə işlətmədən isteklərinə nail olmuşdular. Mənbələrdə göstərilir ki, ingilis generalı Vavel Sarıqamış süqutundan sonra yazırı: "Türk ordusu, dönyanın heç bir ordusunun yerində təpənməyəcəyi şərtlər altında müharibə edən ordudur. Bir nəfər belə ordusuna, vətənəne arxa çevirmədi".

Sarıqamışdakı rus ordu generalı Pietrovic isə xatirelərində bu mənzərədən dəhşətə gəldiyini yazırı. Tədqiqatçılar yazar ki, rus generalının son illər üzə çıxarılan

dəstələri tərefindən işğal edildi. Ruslara arxalanan ermənilər türk-müsəlman kəndlərinə hückum edərək, əhalini qılıncdan keçirdilər. Sarıqamış məğlubiyyəti Türkiyə ilə bərabər Azərbaycanın da məğlubiyyətə səbəb oldu. Ruslara arxalanan ermənilər türk-müsəlman kəndlərinə hückum edərək, əhalini qılıncdan keçirdilər. Bu uğursuzluqdan güclənən erməni terrorçuları Azərbaycana üz tutdular, elimizi kənd-kənd, oba-oba yandırıb külə döndərdilər. Ən dəhşətli isə budur ki, işğal olunmuş türk torpaqlarında, Anadolunun şərqində Ermənistən dövləti yaratdırı. Sarıqamış savaşında əsir götürülen minlərlə türk əsgərini Rusiya Cənubi Qafqaza gətirərək, o vaxt "Cəhənnəm adası" adlandırılan Narginde yerləşdirdi.

Sarıqamış hərəkatında 90 min adam şəhid oldu. Təxminən 5000 nəfər ruslara əsir düşür. Məlumat üçün bildirik ki, Sarıqamış Türkiyənin cənub-şərqində, Qars əyalətində yerləşən və o qədər də böyük olmayan bir qəsəbədir. Dağlıq ərazidə yerləşdiyindən buraların qış çox şaxtalı keçir, ilin altı ayı qar olur, yayı isə qısa və sərindir. Türkiyə bu əraziləri 1878-79-cu illərdə Balkan müharibəsində itirmiştir. O vaxtdan buralar 1920-ci ilə qədər çar Rusiyasının işğali altında olub. Şanlı türk ordusu bütün çətinliklərə baxmayaraq, 1920-ci ildə Sarıqamış torpaqlarını düşmən işğalından əbədi azad edir. Bu gün Sarıqamış hərəkatından 107 il ötür. Faciədən 107 il keçsə də, Sarıqamış şəhidlərinin xatiri Türkiyə xalqı tərefində dərin ehtiramla anılır. Belə ki, Türkiyədə Sarıqamış şəhidlərinin xatirəsini yad etmək üçün anım yürüşü keçirilib. Yürüşdə hökumət nümayəndələri, yerli hakimiyyət organlarının rəhbərləri, eləcə də ölkənin müxtəlif bölgələrindən gəlmiş ziaretçilər iştirak ediblər. Təxminən on min nəfərlik izdiham Türkiyənin dövlət bayrağını dalgalandıraraq üç kilometr yüksək edib. Sonra yürüşçüler Yuxarı Sarıqamış Şəhidlər Xiyabanını ziyarət ediblər. Türkiyənin əsrarəngiz təbiətə malik Sarıqamış vilayətində indi geniş qış turizmi fəaliyyət göstərir.

Nəzakət ƏLƏDDİNQIZI